

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] paastaa, at Tallene skulde udvise et Fald eller endog et Fald paa helt op til 15 pCt. Paa samme Maade er det urigtigt, naar man vil paastaa, at Importen er gaaet 16 pCt. ned siden 1931. De officielle Tal viser, at Importen af Forbrugsvarer i 1931 androg 11,8 Milliarder kg og i 1936 11,2 Milliarder kg, og der er altsaa saa langtfra Tale om en Nedgang paa 16 pCt.

Det afgørende i Statistikken og det, der burde være fremhævet, er jo imidlertid, at den danske Udførsel under Valutaordningen er steget med 20 pCt. i mængdemæssig Henseende, saa her synes der ikke at være Grund til Behøjeelser. Ser man specielt paa Landbrugsvarerne og her atter paa Tyskland, saa viser Statistikken følgende Tal: Udførselen af Smør er fra 1931 til 1936 steget fra 30,3 til 34,3 Mill. kg, Udførselen af Ost fra 3,3 til 5,3 Mill. kg, Udførselen af Æg fra 6,5 Millioner Snese til 16,8 Millioner Snese, Udførselen af Hornkvæg fra 118 000 Stykker til 161 000 Stykker, Udførselen af levende Svin fra 30 000 til 162 000 og Udførselen af slagtet Fjerkræ fra 500 kg til 2,5 Millioner kg. Paa denne Baggrund synes der ikke at være nogen Grund til at klage over, at der ikke er gjort noget for at opretholde og fremme den for Landbruget og hele Samfundet saa betydningsfulde Landbrugsudførsel.

I Betænkningen fremhæver Partiet Venstres Repræsentanter dernæst de valutamæssige og de beskæftigelsesmæssige Problemer. Angaaende Beskæftigelsessspørgsmaalet, som jeg næppe behøver at understrege har min allervarmeste Interesse, saa vist som man her er inde paa et af vor Tids alt overskyggende Problemer, kan jeg ganske henholde mig til mine udførlige Bemærkninger ved Forslagets første Behandling, og det samme er i Virkeligheden Tilfældet med Hensyn til de valutatiske Problemer.

Det forekommer mig, at den Rente-forhøjelse, der har fundet Sted herhjemme, har været meget beskeden, naar man tænker paa, hvilke Vanskeligheder vort Erhvervsliv og herunder navnlig vort Landbrugserhverv har været udsat for. Vi er jo med Hensyn til dette Problem i den glædelige Situation, at vor Valutareserve har vist nogen Stigning gennem den senere Tid. Jeg skal i øvrigt ikke benægte, at man med Hensyn til det valutatiske Spørgsmaal i vidt Omfang kunde klare sig ved at anvende banktekniske Midler, men jeg maa rigtignok, som jeg tidligere har sagt, være af den Opfattelse, at der vilde blive Tale om meget skarpe og indgribende Foranstalt-

ninger, hvis man alene henholdt sig til disse Midler — Foranstaltninger, som jeg ikke kan anse det for ønskeligt at bringe i Anvendelse, ikke mindst af Hensyn til hele Produktionen for det indenlandske Marked.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre nogle Bemærkninger angaaende det af Det konservative Folkeparti fremsatte Forslag. Dette Partis Repræsentanter i Udvalget har jo principalt paa ny fremsat det Ændringsforslag, der allerede blev stillet sidste Gang, vi drøftede disse Spørgsmaal her paa Rigsdagen, og jeg har derfor tidligere haft Lejlighed til indgaaende at beskæftige mig med Forslaget og anføre, hvorfor jeg ikke kan anse det for antageligt. Hertil er saa kommet den Omstændighed, at det nedsatte Udvalg til Revision af Valutaloven, der, som det var rimeligt, indgaaende har beskæftiget sig med Forslaget, har erklæret dette for uanvendeligt. Selv om de valutamæssige Forhold, som før nævnt, glædeligvis har ændret sig saa meget, at Regeringen har fundet det forsvarligt at gøre Importen af en Række hidtil regulerede Varer fri, ser jeg ikke, at der har været Tale om saadanne Ændringer i de økonomiske Forhold, at det skulde være forsvarligt at løfte de valutamæssige Spørgsmaal ud af Valutaloven. Jeg kan herom henvise til de Bemærkninger, jeg lige har fremsat over for det af Partiet Venstre stillede og af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i Dag nærmere omtalte Ændringsforslag. Det konservative Folkeparti har opretholdt Forslaget om Udskillelse af en Række Varer til en særlig Liste B, for hvilken Importen kvantitativt skulde være fri, men saaledes at der skulde fastsættes saadanne Regler for Importen, som maatte anses for nødvendige for at opnaa en handelspolitisk hensigtsmæssig Fordeling af Importen fra de forskellige Lande. Som tidligere anført vil det imidlertid rent administrativt ikke være muligt at fordele Indførselen af en kvantitativt ikke begrænset Varemængde paa de forskellige Lande under Hensyntagen til vore udførselsmæssige Interesser. Dette, og hvad der i øvrigt taler imod en saadan Liste B, de forskellige Valutalovformaalets Samhørighed, er tidligere tydeligt fremhævet baade i det nedsatte Udvalg og af mig, og fra konservativ Side er der ikke antydnet nogen Vej, der muliggør en Administration. Jeg maa derfor spørge, om man virkelig fra Forslagsstillernes Side turde tage Ansvaret for at gennemføre en Ordning, om hvilken alle de, der skal administrere den, udtaler, at den ikke kan praktiseres. Jeg tror, at Svaret maatte blive nej.